

[Carl Petersen.]

andet sted fra, fra de andre borgere, også fra de arbejdere, der går og udfører dræningsarbejdet.

Det kan være, det kunne tjene et godt formål, hvis jeg gav nogle oplysninger om, hvorledes det har stillet sig de sidste 3 år. Se, jeg har prøvet at gennemgå de andragender, vi har behandlet i finansudvalget i årene 1963-64, 1964-65 og 1965-66 indtil den 27. maj. Til oplysning for dem, som ikke rigtig er inde i disse ting: det, der behandles i finansudvalget, er alle sager vedrørende dem, der på forhånd har fået 50.000 kr. i tilskud. Der har været 128 sager i disse 3 år. Når jeg har undersøgt de 3 år, er det, fordi det er disse 3 år, hvor lovens formål i virkeligheden har været udtømt, fordi den ikke mere beskæftigelsesmæssigt havde nogen betydning. Der har som sagt været 128 andragender. De pågældende har tilsammen fået 9,3 mill. kr., det er godt 71.000 kr. i gennemsnit. Hvis jeg havde lov til det, ville jeg oplyse navnene på en del af dem, der har fået tilskud, og deres formueforhold, men det må jeg jo ikke. Se, det kan jo ikke være rimeligt, at man gennemfører en lov, der fortsat løber på, at det øvrige samfund skal betale beløb af disse størrelsesordener. Man siger, at der skabes en ulighed; ja men det er jo netop det, der ikke gør; nu bliver der skabt en lighed, idet det fastslås, at alle kan få et tilskud på indtil 15.000 kr. Hvis man vil tale om ulighed, så må det jo gælde det, at der findes nogle landbrug, der ikke kan udnytte de 15.000 kr., og ikke omvendt. Jeg kan ikke lade være at forbavses over at høre venstres og de konservatives ordførere nu spille indignerede, efter at vi i 2 dage har hørt på lange taler om, hvorledes inflationen ødelægger det ene og det andet, og hvorledes staten skal spare på sine udgifter. Nu står man her på den samme talerstol dagen efter og kan ikke få penge nok af staten til enkelte ting, som jeg må regne for ikke nødvendige i den givne situation.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Det fremgår af udvalgets tillægsbetænkning, at jeg har tiltrådt ændringsforslagene. Når man mener, at det er noget ekstraordinært, at der ved denne behandling foreligger to ændringsforslag, vil jeg sige, at jeg kan

ikke se, der er noget som helst ekstraordinært i det ud over den korte tid, det er sket på, og det er allerede nævnt. Meningen med et folketingsudvalgs behandling af lovforslag må jo være, at der gives mulighed for at foretage ændringer.

Jeg har en enkelt bemærkning at gøre til hr. Juul Madsen, der taler om ejendoms-tilskud og kotilskud og siger, at der her sker en favorisering af de små. Jeg må gøre opmærksom på, at de oprindelige ejendoms-tilskud og kotilskud netop sidste år blev flyttet over på produktionen, og der blev givet et mælketilskud, som ikke favoriserer nogen som helst brugsstørrelse, men den, som producerer mælken.

Når forholdet er det, at jeg det ene øjeblik bliver skældt ud for at favorisere de store landbrug og så en uge eller en måned efter får at vide, at jeg favoriserer de mindre landbrug, mon det så alligevel ikke ligger sådan, at vi fra landbrugsministeriets side forsøger at dele sol og vind lige, og at det lykkedes i ganske vid udstrækning?

Ejner Kristensen: Jeg skal ikke optage nogen principdebat her ved tredje behandling. Det, jeg i mit indlæg var inde på, var den behandling, som lovforslaget havde fået i udvalget. Når ministerens oprindelige forslag, som blev behandlet indgående, fik så bred en tilslutning, som tilfældet var, finder jeg det noget mærkeligt, at hr. Carl Petersen i allersidste øjeblik kommer med disse betragtninger, som han også her fra tingets talerstol har gjort rede for.

Der var ingen mulighed for at få en saglig forhandling om disse betragtninger, og det er jo umuligt at sige nu, hvorvidt det ville have haft betydning for udvalgets arbejde, om vi havde fået dem forelagt på et tidligere tidspunkt. Jeg beklager — og det understreger for så vidt mine bemærkninger om, at udvalgsarbejdet var dårligt tilrettelagt — at vi fik disse ændringsforslag fra hr. Carl Petersen så sent, at det praktisk talt var umuligt at gå ind i en saglig forhandling.

Juul Madsen: Jeg synes ikke, man kan blive meget forbavset over, at der er 128 landbrugsejendomme — der er vist endda nogle kommuner imellem — som over en